

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. با عرض سلام و ادب خدمت استاد ارجمند:

با خواندن نظرات کاربران که برخی واقعاً از سر صدق و دلسوزی به مشکلات کنونی کشورمان اشاره می‌کنند و برخی هم در راه حل این مشکلات با ابراز ناامیدی بن بست می‌بینند، این حقیر خواستم سؤالی مطرح کرده باشم باشد که این عزیزان با نظر به آن بتوانند بر فضای ناامیدی کنونی آسان تر غلبه کنند. شاید این حقیر هم جزو کسانی باشم که اگر بخواهم از مشکلات، ناکارایی‌ها، بی‌مسئولیتی‌ها و ترک فعل‌ها بگویم به غیر از نالیدن و آه کشیدن چیزی عاید کسی نشود. ولی علت چشم امید داشتن آزادگان جهان به این انقلاب با این همه مشکلات پشت سر و چالش‌ها و دغدغه‌های پیش رو را در چه باید جستجو کرد؟ چرا تصور جهان بدون انقلاب اسلامی ایران و جهان بدون وجود رهبر انقلاب برایمان سخت است؟ حتی در داخل کشورمان آن فرد مومن انقلابی که به کارایی نظام تردید دارد و نسبت به حل کردن مشکلات ناامید شده، به جای آنکه در دل خود آرزوی زیر سلطه صهیونیسم و استکبار جهانی رفتن را پیروارد، در دل آرزو می‌کند که ای کاش این انقلاب این مشکلات را نداشت و یا می‌توانست مشکلات را پشت سر بگذارد و از آنها عبور کند. اینکه چرا آزادگان جهان به اینکه زیر سلطه صهیونیسمی بروند که حتی همه ابزارهای مادی دنیای کنونی را در دست دارد، امیدی ندارند و آن را راه حلی برای بشریت نمی‌دانند؟! آیا این به خودی خود از این حقیقت پرده بر نمی‌دارد که راه تمدن استکباری غرب تسلیم شده در برابر صهیونیسم راهی باطل است و بشریت نمی‌تواند به راه باطل امید داشته باشد و به آن دل ببندد؟ آیا علت غیر از این است که آن راه به سوی ظلمات است و به سرنوشت ظلمانی محکوم و پا نهادن در آن راه سردرگمی، پوچی و بی‌معنایی را در زندگی به دنبال دارد؟ و اینکه آزادگان و مظلومان جهان با وجود همه انزوایی که جهان استکبار می‌خواهد بر ایران تحمیل کند باز چشم امید به ندای حق رهبر انقلاب و غلبه ایران بر استکبار دوخته‌اند، پرده از این حقیقت بر نمی‌دارد که راه انقلاب راه حق است و راه حق به سوی نور است و منتهی می‌شود به نور و امید بشریت همواره رسیدن به نور است و پا نهادن در راه آن دل‌گرمی و معنابخش زندگی راهیان نور؟

التماس دعا استاد گرامی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: چه اندازه خوب متوجه تاریخی هستید که با انقلاب اسلامی در مقابل تاریخ

رو به افول فرهنگ استکباری مدرنیته به میان آمده و معلوم است که با تنگناهای فراوانی روبه‌رو هست، چه از داخل و چه از خارج. مهم آن است که متوجه جایگاه آن تنگناها باشیم حتی تنگناهایی که طرفداران به ظاهر انقلابی دانسته و یا نادانسته ایجاد می‌کنند و ایجاد کرده‌اند و بدانیم در هر حال همه آن تنگناها، مهمان‌های ناخوانده هستند و این است بصیرت تاریخی، امری که رهبر معظم انقلاب متوجه آن و با نظر به آینده هستند و به همین جهت در سخنانی که با مداحان داشتند، واژه «تدریج» را به کار بردند و فرمودند: «من به شما عرض کنم به توفیق الهی، جمهوری اسلامی در حال پیشرفت است. کمبود زیاد داریم؛ ... اما کشور دارد جلو می‌رود، دارد پیش می‌رود. ملت ایران دارند روزبه‌روز برای اسلام آبرو درست می‌کنند، نشان می‌دهند که اسلام یعنی ایستادگی، اسلام یعنی قدرت، اسلام یعنی صدق و صفا، اسلام یعنی خیرخواهی و عدالت‌خواهی؛ این‌ها را ملت ایران دارند به تدریج نشان می‌دهند. البته تحولات بزرگ در یک کشور به چشم نمی‌آید، چون تدریجی است، چون طولانی‌مدت است — کوتاه‌مدت نیست و در یک لحظه انجام نمی‌گیرد تا انسان ببیند؛ به تدریج انجام می‌گیرد — اما من می‌خواهم عرض بکنم به توفیق الهی به تدریج جامعه پیشرفت می‌کند.» موفق باشید